

Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 28.02.1962, sp. zn. 9 Co 704/61, ECLI:CZ:KSOS:1962:9.CO.704.1961.1

Číslo: 42/1962

Právní věta: Ochranu ustanovení § 556 o. s. ř. nutno poskytnout i proti vyklizení hotelového pokoje, pokud tento má povahu bytu.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 28.02.1962

Spisová značka: 9 Co 704/61

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty, Řízení před soudem

Předpisy: 142/1950 Sb. § 556 67/1956 Sb. § 60
§ 61

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42/1962 sb. rozh.

Ochranu ustanovení § 556 o. s. ř. nutno poskytnout i proti vyklizení hotelového pokoje, pokud tento má povahu bytu.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ostravě z 28. února 1962, 9 Co 704/61).

Okresní soud v Bruntále povolil exekuci vyklizením tří pokojů, jež obývají povinní v domě, v němž vymáhající věřitel provozuje pohostinství a ubytování cizinců. Exekuce byla povolena s výhradou, že vyklizení bude řízeno a provedeno, jen prokáže. li vymáhající věřitel potvrzením MNV, že pro povinné je zajištěn náhradní byt. Toto rozhodnutí napadl vymáhající věřitel včas podanou stížností, v níž dovozuje, že v daném případě jde o nechráněný nájem, neboť povinní bydlí v hotelových pokojích, určených k ubytování hostů, a proto prý exekuce měla být provedena bez zmíněné výhrady o zajištění náhradního bytu.

Krajský soud v Ostravě rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že povinní účastníci obývají tři hotelové pokoje se

souhlasem vymáhajícího věřitele jako jeho zaměstnanci, aniž šlo o naturální byt. Při nástupu do zaměstnání povinných účastníků k vymáhajícímu podniku svolil tento, aby povinní účastníci, kteří mají tři nezletilé děti, do doby, než jim bude přidělena samostatná bytová jednotka, se ubytovali ve třech hotelových pokojích v podniku vymáhajícího věřitele. Povinní jsou dále zaměstnanci vymáhajícího věřitele, avšak pracují už v jiné provozovně.

Vymáhající věřitel trvá na vyklizení tří pokojů z toho důvodu, aby opět sloužily svému účelu, to je pro ubytování hostů, ačkoliv podle vyjádření MNV je naděje, že povinným bude v dohledné době přidělen byt v novostavbě, která se dokončuje. V citovaném vyjádření MNV k dotazu soudu se výslovně konstatuje, že povinní obývají byt, to jest tři místnosti v hotelu vymáhajícího účastníka. Už z tohoto vyjádření MNV tedy jasně plyne, že tři hostinské pokoje od doby, kdy se do nich povinní nastěhovali, tvoří byt, jehož se užívá skutečně k bydlení.

Za této situace je nutno ovšem vázat nařízení o provedení vyklizení na potvrzení příslušného národního výboru, že pro povinnou stranu je zajištěn náhradní byt (§ 556 o. s. ř.). V souzení věci má být vyklizen byt, neboť i když jde o hostinské pokoje, tvořily tyto byt, jestliže bylo bezpečně zjištěno, že skutečně sloužily k bydlení 5členné rodiny, která v nich vedla samostatnou domácnost.

Upustit při výkonu exekuce vyklizením bytu od zajištění náhradního bytu, bylo by možno jen výjimečně, a to tehdy, jestliže by přicházel v úvahu některý z případů uvedených v § § 60, 61 zák. č. 67/1956 Sb. ve znění zák. č. 147/1961 Sb. (§ 556 o. s. ř., § § 13, 14 vyhl. č. 10/1962 Sb.). O žádnou z takových výjimek nejde, neboť na souzený případ nedopadá žádné ustanovení § 60 č. 1 – 4, resp. § 61 č. 1 – 5 cit. zák., jak jasně plyne ze srovnání těchto ustanovení se zjištěnými skutečnostmi souzeného případu. Jde tu o obdobnou situaci jako v případě vyklizení pokojů ve studentských kolejí a nemocničních pokojů lékařů a ošetřovatelek, pokud mají povahu bytu, kde podle judikatury soudů se nařízení a provedení vyklizení váže rovněž na potvrzení příslušného národního výboru podle § 556 o. s. ř. Ve všech těchto případech se vyklizení přímo dotýká jedné z nezbytných existenčních potřeb člověka, takže vystěhování bez zajištění náhradního bytu při ubytování je tato nezbytná životní potřeba přímo ohrožena. Podmínkou ovšem je – jak vyplývá z účelu ustanovení § 556 o. s. ř. – aby šlo o vyklizení bytu, tj. místností nebo souboru místností, kterých se k bydlení skutečně užívá, nebo které je třeba pro nájemce k dalšímu bydlení zachovat (srov. rozh. č. 63/1958 sb. rozh.).